Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Gruusberg, Hampton, Nebr.
O. C. Robby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
B. M. Bager, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
F. P. Eskildsen, 819 King St., Seattle, Wash.
Mrs. Agnes Ravn, Postmesterinde, Osco, Kearney Co., Nebr.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for "Stjernen", og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

1861.	1891.
„En Regjering af Folket, ved Folket og for Folket." A. Lincoln.	„En Regjering af Korporationerne, ved Korporationerne og for Korporationerne." J. E. Boyd.

Det glæder os at se vor engelske Kolleza St. Paul Phonograph tale varmt for Independenternes Sag. Bladet har tidligere været et temmelig nidkjært republikansk Partiblad, men den nuværende Redaktør, Mr. Claflin, har aldrig kunnet faa det over sit Sind at gaa med paa det Ringværen, som forsøgtes praktiseret. Han hører mere hjemme i de Independents Lejr.

En folkefjendsk Guvernør.

Boyds Veto af Jernbaneloven stempler folkelige Rettigheder i Nebraska som en Løgn.

„Natten er fort lige før Daggry."

Demokratiets dødelige Afgang.

Paven faar nu læse en Sjælemæsse over det demokratiske Parti i Nebraska. Det gamle Spøgelse opgav Aanden i Fredags. Dets egen Leder, Guvernør Boyd, forgav det ved at veto Jernbaneloven, samtidig med at han selv begik Selvmord — politisk talt.

Det var naturligvis et Ulykkestilfælde for Farmerne, men eventuelt for Jernbanerne og Demokratiet. Ja, Demokratiet kan nu ikke længer komme med i Regningen, thi det indtrænker sig til nogle faa Mænd i Omaha.

Vi skal ikke gjøre os den Ulejlighed at skjælde Guv Boyd ud for en fort Kjæltring eller en blodig Judas Iscariot — bevares! han er ærlig som Galmanden og tapper som Selvmorderen.

Sagen er i Korthed denne, at det var en Dumhed for nogen Farmer eller Arbejder at hjælpe til at vælge ind et Stykke Møbel som Jim Boyd til Guvernør. Han hører og har altid hørt til Korporationerne med Hud og Haar; han er vokset op imellem dem, er selv en af dem, og har ikke mere Forstand paa Folkets Krav eller Farmernes Kaar end de dumme engelske Lorder paa de irske Bønders Eiendighed. De eneste Borgere han kjender med Rettigheder er Korporationerne. I sit Vetobudskab omtaler han Petitionerne fra Korporationerne som berettiget til Hensyn, men de 10,000 Navne ud af Folkets Midte — den almindelige Hjord! — nævner han ikke med et Ord. Den forslidte Sætning: „Lighed for Loven" er altsaa Løgn — en haard, grusom, fort Løgn. Det er ikke længer en Regjering for Folket, men for Korporationerne.

Men Natten er fortest før Daggry. Folket skal tvinges til at lære den Sandhed, som de er saa sene til at fatte: At de ikke kan stole paa de to gamle moralsk raadne Partiers Løfter. Havde ikke det demokratiske Partis Platform saa lovende en Jernbane-Planke som nogen? Alligevel gaar Slagteren fra Omaha hen og tramper den under Fod. Lad Folket befri sig for enhver magelig Følelse, der saa gjerne vil overlade alt til andre, lad det vaagne i sin Selvstændighed, og om to Aar kan det saa uden Opposition sætte Ret og Frihed paa sin Plads.

Vi skal ikke besatte os med de Grunde, som Boyd anfører i sin Undskyldning til Legislaturen. De er matte, barnlige og modsigende.

Hans Handling vil vække dyb Harme og Skuffelse over hele Staten. Men maaske det var det bedste, som kunde ventes af en fremmed Irlænder, uden Retsfands eller Følelse af moralsk Ansvar. Og maaske det var godt nok for en Stat, som ikke er klog nok til at sætte en ordenlig Borger paa Guvernørpladsen.

Højesteret udsatte atter sidste Uge Afgjørelsen i Spørgsmaalet: Er Boyd Borger eller ikke? Maaske Boyd heri saa et Vink, og handlede derefter. Men har Retten med Politik at gjøre? Ja, hvad er Ret, og hvor findes den? Højesteret er en Farce — ikke andet.

Det har været et saare forfriskende Syn at se vor Landsmand Honorable Senator Geo. Christofferson fra Omaha saa trofast stemme imod Jernbaneloven. Geo. er en prinsipstærk Mand, der ikke skammer sig ved at vise Folk, hvor han staar!

Hvad kjæmper vi for?

(Efter Henry George.)

I et af vore Blade stod der nylig et Opsæt med Overskriften „Vore hvide Slaver", et Opsæt, der var fremkommet som Resultatet af lang Undersøgelse, og som gik ud paa, at den Gjennemsnitsløn, der betales Kvinder, der stræver med Naalen femten Timer om Dagen for at underholde sin syge Mand eller sine smaa Børn andrager til kun faa Cts. om Dagen, og dette beviser utvivlsomt, at disse Kvinder umulig kan holde Legeme og Sjæl sammen uden Hjælp uden fra. Hvad foreslaar saa dette Blad, at der skal gjøres med dette? Hvad Botemiddel har Samfundets Reformatorer at stille op mod saadanne forfærdelige Kjendsgjerninger? Hvad vi kjæmper for, hvad vi arbejder for er hine Kvinder. Vi siger der er en Maade, der maa være et Middel at hjælpe den elendige Fattigdom paa uden gjennem Godgjørenhed, at afskaffe dette haarde Trællearbejde. Der maa være det, saa sandt der er en retfærdig Gud i Himlen. Hvis det er umuligt, da er det Djævelens Verden, men er det muligt, da paaligger det os som en hellig Pligt at finde Midlerne dertil. Og vi tror, nej, jeg siger trøstig, vi ved, hvori Aarsagen bestaar, og hvorledes den kan raades Bod paa, og vi sætter os i Gang for at rydde Aarsagen væk og bruge Lægemidlet.

Det er ikke det bitreste eller værste ved Fattigdommen, saadan som den æder om sig lige i Midtpunkterne for Rigdommen, at den bringer alle de legemlige Savn, det er ikke Hungeren, Kulden, de usle Boliger, det haarde Arbejde, som er værst, det værste er den aandelige, moralske og sjælelige Nedværdigelse, der følger den. Ud af den Slags Fattigdom kommer Tyveri, Prostitution, Røvere og Mordere. Af den Slags Fattigdom følger Begjærlighed efter Rigdom, saa Menneskene dyrker Guldkalven i Stedet for den sande levende Gud.

Menneskene lever et nedværdigende og forkrøblet Liv; Børn vokser op i Laster og Forbrydelser paa Grund af dette store Onde; og dersom vi, som jeg tror, tager ud med os af Verden det Præg, vi har faaet her, hvor mange forkrøblede og besmittede Sjæle bliver da ikke hver Maaned og hvert Aar skaffet over til det hinsides paa Grund af denne dybe Uret, og for dem, for os selv, for den Magt, som i hele Verden vidner om det gode, for den Magt, som vi overalt ser er i Færd med en haard og bitter Kamp mod det Onde, for hvad vi kan gjøre for Mennesker her, for vort Haab om det hinsides, for alt dettes Skyld maa vi anspænde os og opmuntre hverandre til denne store Kamp.

For enhver Mand eller Kvinde som her føler Aandens Drift, er denne Kamp et Korstog, en hellig Krig, et Korstog, der ikke som i gamle Dage gjælder et Gravsted, hvor den døde Kristus laa, men hvor det gjælder at frelse fra Fattigdom, Forbrydelser og Nedværdigelse de Børn, som lige i Midtpunktet for Rigdommen lider, som lige i Skyggen af vore Skoler vokser op i Uvidenhed og bliver vilde og ukultiverede, medens vi skryder af vor Oplysning og Civilisation.

Dette vil vi have ryddet ud af Verden.

Hvert Menneske, som kjæmper for det Gode mod det Onde, kan være sikker paa, at det Gode vil sejre, at Mønstringsrullen vil blive oplæst, at Føreren vil samle ind til sig alle dem, som har tjent i hans Kamp og stridt for hans gode Sag.

Hvad skal der gjøres med Pacific-Banerne?

(Efter "The Voice".)

Dette Spørgsmaal vokser i Vigtighed, efter Haander som Tiden for dets Afgjørelse nærmer sig. Om tre Aar begynder de af Regjeringen til disse Baner udstedte Bonds at blive modne og betalbare, og den samlede Rente for tredive Aar begynder at forfalde. Alle indrømme at Banerne ikke bliver i Stand til at indfri deres Forpligtelser til Regjeringen. Der forelaa sidste Kongressamling ved dens Afslutning to grundforskjellige Forslag angaaende Ordningen af denne Sag. En anden Plan fremstilles i den af Nebraskas Legislatur vedtagne Fællesresolution. Atter en anden Plan udvikles i For. Staters Pacific-Bane-Kommissions Flertalsindstilling til Kongressen i 1888. Nedenfor præsterer vi nogle af Spørgsmaalets vigtigere Fakta.

Anlægget af Pacific-Banerne skete ved kongressionel Lovgivning i 1862 og 1864. Loven af 1864 bevilgede Banerne et Statstilskud paa $16,000, $32,000 og $48,000 pr. Mil, efter som Anlægsomkostningerne var større eller mindre. Desforuden fik Banerne Lov til at udstede deres private Bonds til et tilsvarende Beløb pr Mil. Efter Lovens Bestemmelser skulde Banernes egne Bonds sikres ved 1ste Prioritet i Anlægget, og Regjeringens Bonds ved 2den Prioritet. Regjeringens Bonds var rentebærende til 6 pCt., men Banerne blev ikke forpligtet til at betale Regjeringen Renter før ved de 30 Aars Udløb. I Tilgift skjænkede Regjeringen Banerne hveranden Section Land paa et 40 Mile bredt Belte, hvilket ialt androg til 26,000,000 Akres. Union Pacific begyndte ved Omaha og byggede vest paa; Central Pacific begyndte ved Sacramento og byggede øst paa. Den 6. Novbr., 1869, otte Aar før Udløbet af den af Kongressen fastsatte Tidsfrist for Banernes Fuldførelse, mødtes begge Baner og blev forenede ved Ogden. Union Pacific havde lagt 1,034 Mil Spor, Central Pacific 743. Der var uhyre Vanskeligheder at overvinde, især for Central Pacific, og mange forbausende Ingeniørarbejder udførtes. Bygningen af denne Bane blev betegnet som „Menneskets største Bedrift paa Jord." Alt Materialet maatte tilføres fra Østen 12,000 Mil ad Vandvejen. Et Sted rejser Banens Leje 7000 Fod paa 83 Mil. 40 Mil maatte indfredes med Sneskure til en Bekostning af $1,200,000. Ved Sporlægningen gjennem Sierra-Bjergene brugtes 500 Fjerdinger Krudt dagligt. til Støtte for dette svimlende Foretagende udstedte For. Staters Regjering $25,885,120 i Bonds til Central Pacific og $27,236,512 i Bonds til Union Pacific. Desuden blev der til Anlæg af Kansas Pacific og andre Baner, som nu er Grene af Union Pacific udstedt Regjerings-Bonds til $9,531,320 samt $1,970,560 til Western Pacific (Fra Sacramento til San Jose), som nu er en Part af Central Pacific.

Regnskabet med Regjeringen vil ved Bondsenes Forfaldstid for begge Banernes Vedkommende tilnærmelsesvis blive saaledes:

Tilskuds-Bonds	$ 64,623,512.00
Renter for 30 Aar	114,261,247.50
Ialt	$178,884,759,50

Herfra gaar dog en betydelig Sum. Loven af 1864 bestemte nok, at Banerne ikke skulde behøve at betale Renter før de 30 Aar var ude, men bestemte samtidig, at Regjeringen maatte tilbageholde Halvparten af den Sum, som den kom til at skylde Banerne for Transport af Post og andet, samt 5 pCt. af Banernes Nettoindtægt, hvilket naturligvis altsammen skulde afskrives paa Gjælden.

"Thurman-Loven", der bar Navn efter Forslagsstilleren, Allan G. Thurman, blev vedtaget den 8. Maj, 1878. Den paabyder begge Baner at danne et synkende Fond, til hvilket Banerne aarligt skal indbetale $200,000 foruden den halve Betaling for Transport for Regjeringen. Ifølge disse Bestemmelser havde Union Pacific den 31te December, 1889, indbetalt $9,885,600.02 og Central Pacific $10,967,182.57. Vel vokser disse Beløb noget før Bondsenes Forfaldstid, men et Øjekast viser at det kun bliver en forsvindende lille Part af den store Gjældskapital. „Enhver Person med almindelig Sagkundskab paastaar at det er og vil blive absolut umuligt for Pacific-Banerne at betale deres Gjæld til de For. Stater ved Forfaldstiden," siger Pacific-Bane-Kommissionen (S. 18). Banernes Direktører bekjende selv dette. Senator Stanford, som er Præsident for Central Pacific, gjorde følgende Tilstaaelse for Kommissionen 17. Marts, 1888:

„Naturligvis venter man aldrig at en Bane skal indløse dens Bonds til Forfaldstid. Jeg kjender ingen Bane i Landet, der indfrier sin Bonds-Gjæld uden ved at udstede ny Bonds."

Regjeringens Sikkerhed for denne umaadelige Gjæld er tilsyneladende meget ubestemmelig. Den har flet og ret en second mortgage paa 2,495 Banemil, gjennemsnitlig værd $40,000 pr. Mil indbefattende Sidespor, Stationsbygninger, Broer m. m., altsaa en samlet Værdi paa $99,800,000. Herpaa er der en first mortgage for $64,600,000, hvorefter den tiloversblevne Sikkerhed for Onkel Sam andrager saa ca. $35,200,000!

Hvorfor kan Banerne ikke betale Gjælden? Paa dette Spørgsmaal er det haardt at finde et Svar, som ikke medfører en styg Mistænkeliggjørelse. De to Klasser af Bonds bragte ved Salget tilstrækkeligt til at betale hele Anlægets Kostende. Paa Halvparten af disse har Banerne ingen Renter havt at betale, takket være Onkel Sams Tjenstvilligbed. Desuden har Banerne allerede havt en Indtægt af $40,000,000 af det fra Regjeringen forærede Land. Begge Baner har havt, og Union Pacific har endnu en umaadelig Trafik. Sidstnævnte er bleven i Stand til at kjøbe den overvejende Andel i yderligere 2000 Mil Jernbane og at sætte Kapitaler i andre Foretagender der gaar op i Milliontier. Dette Kompagnis Besiddelser er for Tiden værd $193,000,000 i Følge et omhyggeligt Overslag, som Regjeringsingeniøren, Oberst Morgan, foretog i Fjor. Direktør Kimball siger, at Union Pacific ikke kan staa sig ved at bytte dets Kulland for Regjeringsgjælden. (Se Side 18, Senatsudvalgets Report). Ulykken er ikke den, at Banerne ikke kan betale Gjælden, men det lader til at det aldrig har været deres Agt at betale den.

Union Pacific Banen udstedte Aktier til et Beløb af $36,762,300, men der er aldrig indbetalt mere end $400,650 deraf. Paa den udstedte Aktiekapital er der stadigt betalt Dividende indtil 1875, undertiden saa højt som 7 pCt. Central Pacific udstedte Aktier til 54 millioner Dollars, og der af er til Dato blot indbetalt ¾ Million, og det endda ikke i rede Penge. Paa de øvrige af disse to Selskaber indsugede Baner er der udstedt falske Aktier (watered stock) omtrent i samme Forhold. Dette skandaløse Forhold belyses klart i nedenstaaende Tabel, som nuværendende Guvernør Pattison i Pensylvania udarbejdede i Marts 1889 som daværende Medlem af Pacific-Bane-Kommissionens Mindretal:

Pacific-Banernes Kostende og Kapitalisation.

Kompagnier.	Banemil.	Kostende.
Union Pacific	1,088.68	$38,824,000
Kansas Pacific	393.94	11,800,000
Central Branch	100.00	2,731,347
Sioux City & Pacific	104.77	2,600,000
Central Pacific	737.50	36,000,000
Western Pacific	123.16	4,000,000
Ialt	2,495.16	$95,955,347

Kompagnier.	Kapitalisation.	Falsk Kapital.
Union Pacific	$109,814,812	$70,990,812
Kansas Pacific	25,028,250	13,228,250
Central Branch	4,200 000	1,468,653
Sioux City & Pac.	5,047,720	2,447,720
Central Pacific og Western Pacific	124,211,680	84,211,680
Ialt	$268,302,462	$172,347,115

At forklare hvorledes disse Aktier blev udstedte eller hvad de blev brugt til vilde føre os ind i Credit-Mobilier-Skandalerne. Nok sagt, Pacific-Banerne er ikke i Stand til at indfri deres Forpligtelser hos Regjeringen hovedsageligt af den Grund, at de har udbetalt Dividende paa $172,000,000 vandet Stock!

Undskyldningerne for Banernes Insolvents er yderst besynderlige. Her er nogle Prøver:

1) Det var et uhyre Arbejde at bygge Banerne. Ja vel var det saa, og Regjeringen ydede en uhyre Hjælp paa meget antagelige Betingelser. 2) Regjeringen har sparet Millioner i Transport til Stillehavet, og har faaet udrettet for en million Dollars, hvad der med Poney-Expres og Muletransport vilde have kostet otte Millioner. Endvidere er Regjeringens Land steget i Værdi, og et stort Omraade, der tidligere var en Ørken, er bleven til et folkerigt Landskab. Naturligvis; men mon Regjeringen gav saa enorme Subsidier og paatog sig at betale Renter i 30 Aar uden at vente at nogen anden end Kompagnierne skulde have Fordel af denne Kontrakt? 3) Konkurrerende Baner er blevne anlagte, tildels ved Regjeringshjælp, til Skade for de to oprindelige Pacific-Baner. Hertil kan svares, at Regjeringen har aldrig lovet de to Baner Eneret til hele det store Vesten. De konkurrerende Linjer har i stor Grad bidraget til store Strækningers Setling og paa denne Maade forøget Trafiken for alle Baner. Men, hvad der er endnu mere forbausende: disse konkurrerende Baner er for en stor Del byggede for de selv samme Penge, som er trukket ud af de to Baner, som Fortjeneste paa vandet Stock. Dette Indlæg er lig Drengens, der slog begge sine Forældre ihjel, og saa anholdt Retten om Barmhjertighed, fordi han var en stakkels forældreløs! 4) Banerne blev fuldførte otte Aar før Kontrakten fordrede det. Det er sandt, men var dette Hastværk til Fordel for Regjeringen eller for Kompagnierne? Det var naturligvis i alle vedkommendes Interesse, at de blev saa hurtigt fuldførte; men heller ikke maa det glemmes, at Regjeringen maatte paa den anden Side rykke ud med sine Bonds saa meget smarere. Sandheden er, at Banerne gjorde Krav paa Bondsene i 1869 paa den Begrundelse, at Banen var færdig; men nægtede at opfylde deres Forpligtelser mod Regjeringen før 1874 paa den Begrundelse at Banen ikke var færdig. 5) „Central Pacific har overholdt sin Kontrakt i enhver Retning." Det tvivler vi alvorligt paa; men er det alligevel sandt, saa er Grunden den, at Kontrakten er saa mageløs liberal. Men Banen maa dog selv indrømme, at den vil blive ude af Stand til at overholde Kontrakten, naar de virkelige Betingelser blive modne. Jævnligt dreje Beskyldningerne imod Banerne sig ikke saa meget om, hvad de ikke har gjort, som hvad de har gjort. Det skjændige Brug, der blev gjort af Aktier i Credit-Mobilier-Affæren, kjendes af alle. Kommissær Pattison har fremført følgende alvorlige Anklage i samme Retning, og der er saavidt vi ved ikke blevet gjort noget Forsøg paa at benægte den, nemlig:

„Vi finder at d'Hrr. Huntington, Stanford, Hopkins og Crocker modtog over $142,000,000 i rede Penge fra The Contract and Finance Co., The Western Development Co. og Pacific Improvement Co. Foruden denne Sum havde de uhyre Fortjeneste gjennem ca. 15 andre Korporationer, som mere eller mindre direkte drog Næring fra Central Pacific Kompagniet."

I hvert Fald er en Ting sikker, og det er, at ingen af de Mænd, som har havt med Pacific-Banerne at bestille, er bleven bragt i nogen farlig Nærhed til Fattighuset, uagtet disse Baner er faktisk bankerotte. Disse Mænd har paa en Maade samlet uhyre, næsten ufattelige Kapitaler, medens Pacific-Banernes Forfatning er saa ussel, at Østens Jernbanejere tænker alvorligt paa at forbyde sin Cars at løbe derover.

(Fortsættes.)

Brev fra Lincoln.

Legislatur-Dagbog.

Den 30. Marts.

Huset vedtager Forslaget om Bevilgningerne til de løbende Stats-Udgifter for næste To-Aar. En animeret Kamp finder Sted mellem Omaha og Landdistrikterne i Anledning af Omordningen af Statens Valgkredse. Omaha forlanger 5 Senatorer og 15 Repræsentanter, medens Udvalget havde indrettet Forslaget saaledes at Omaha blot faar 3 Senatorer og 9 Repræsentanter som for nærværende.

Senatet vedtager sit eget Forslag til Lov om at Statens Jernbanekommission skal bestaa af Guvernøren, Vice-Guvernøren og Stats-Sekretæren. Paa Senator Dysarts Forslag tilbagekaldes Afstemningen og Forslaget stilles tilbage paa Kalenderen. I Helkomite anbefaler Senatet til Vedtagelse Billen om at tvinge Jernbaneselskaber til at benævne deres Stationer med samme Navn som de Byer, hvori de ligge.

Guvernør Boyd har underskrevet Loven om Organisationen af gjensidige Assuransselskaber.

Den 31. Marts.

Huset nedslagter Senatets Bill om Anlæg af Lærerseminar i Pierce med 47 St. mod 27. Senatets Bill om Opførelsen af en lignende Skole i Chadron tildeles samme Skjæbne. Huset vedtager Forslaget til Lov om at offentlige Kasserere skal indregistrere udestaaende Warrants i den Orden, som de indkommer i. Billen om Byen Lincolns Charter vedtages. Feltons Forslag om Oprettelsen af et offenligt Laanekontor i Countyet, kommer frem til Behandling, men paa Grund af Formfejl vises det tilbage til Udvalget. Udvalgets Bill for Omordning af Statens legislative Valgkredse slaas ihjel med 50 St. mod 40. Det var nemlig denne Bill, som formentlig gjorde Omaha saa stor Uret. Bladene State Journal og Omaha Bee havde hver indgivet Regning for $950 for Avertering af Konstitutionstillæg. Men Huset skjærer Regningerne ned til $133, en betydelig Modifikation. Landsbybladene i Staten i et Antal af ca. 150 bevilges fede Regninger for samme Arbejde, der varierer fra $56 til $133 for hver Avis. Nogle af disse Blade er smaa Landsbyblade med mindre end 600 Abonnenter. Der bevilges Ornard Roesukker-Kompagni $7,000 Subsidie paa Sukker, som fabrikeredes sidste Aar. En Regning paa $2,900 for Maling og Dekoration af Guvernørens Lokaker og Bibliothek bevilges.

For første Gang i mange Dage [illegible] Coulter i Senatet. Følgende Bills vedtages ved endelig Afstemning: om at tvinge Jernbaner til at kalde Stationer ved samme Navn som Byen, om Registration og Udbetaling af Warrants i de Orden de indkommer; en Bill angaaende Skoler i første Klasses Byer; Billen om 8-Timers Arbejdsdag. Billen om at konstituere Guvernøren, Vice-Guvernøren og Statssekretæren [illegible] blot 16 St. og erklæres som forkastet. Moore stemmer imod fordi han tror den nuværende Vice-Guvernør bliver Guvernør, i hvilket Tilfælde det vilde blive et To-Mands Raad.

Mange Medlemmer i begge Kamre modtager talrige Spørgsmaal fra Vælgerne, der vil vide hvad det bliver til med Stock-Yards-Loven. Billen hviler i Tiden i Senatets Helkomite, og dens Venner begynder at frygte, at man ikke skal faa den igjennem i denne Session.

Den 1. April.

Severins Sukker-Præmie-Bill opgiver Aanden i Huset. I Helkomite anbefaler Huset til Vedtagelse følgende Bevilgninger til Contesten.

John H. Powers, Sagførerfalær, $300; Vidne- og Sheriff-Salær, $[illegible]; James E. Boyd, for Sagførerfalær, $300; for Vidne og Sheriff-Salær i Lincoln og Omaha, $100: W. H. [illegible] for Sagførerfalær, $300; for Vidne- og Sheriff-Salær i Lincoln og Omaha, $125; Thomas J. Majors, for Sagførerfalær, $300; for Vidne- og Sheriff-Salær i Lincoln og Omaha, $125; Charles Mayberry, John C. Allen, Jacob Wolfe, John E. Hill, John Beaton, Thomas H. Benton, J. W. Wright, R. Humphrey, A. d'Allemand og A. Coude, for Sagførerfalær, $300 hver; Potter, Waring & Boyls, og Bert Betts, for Referat og Afskrift af [illegible] nesbyrd $5,000; B. F. Johnson, A. Tibbitts, A. W. Scott og F. R. [illegible] ters, Notaries Public $350 hver; L. Day, Silas Cobb, E. E. Thomas, J. L. Mc Leod, Daniel Johnson, John D. Were, Notaries Public, $[illegible] hver; Stewart & Mapes, Notaries Public, Norfolk, $100; Cramer & [illegible] les, Notaries Public, Indianola, $[illegible]

Dernæst behandles og fortsættes Bevilgningerne til Statsembedsmænds Løn.

Senatet vedtager ved endelig Afstemning Billen om Efterskudsbevilgning paa $25,000 til Legislaturens Udgifter; [illegible] geledes vedtages Husets Bill om Inkorporation og hemmelige Foreninger. Husets Bill om at Piger under 18 og Drenge under 21 Aar skal forbydes Opholdssteder, Prostitutionshuse vedtages af Senatet. Denne Lov træder øjeblikkelig i Kraft forudsat at Guvernør Boyd ikke beholder den med sin Veto. Paa Coulters Forslag gaar Senatet i Helkomite til Behandling af Forslaget om Bevilgninger til Opførelsen af to Fløjbygninger til Sindssygeasylet i Hastings. Coulter, Keiper, Hill, Collins, Mann, Switzler, Mattes og Shumway taler for Forslaget, Poynter og Stevens imod. Imidlertid indstilles det til Vedtagelse.

Den 2. April.

Husets Medlemmer begynde at [illegible] sig og Drengenykkerne kommer over hende. I Formiddag giver det sig Udslag i [illegible] ubetvingelig Lyst til at bombardere hverandre med Papirkugler, Papirkurve o. s. v. Men Spektaklet naar sit Højdepunkt, da midlertidig Fmd. Shrader befaler Sergeanten, at kaste den lille Gale fra Alma Co. paa Døren fordi han vover at [illegible] Den lille ivrige Independent protesterer i høje Toner mens to Betjente med Magt fører ham ud af Salen. Hele Forsamlingen tager Parti, og hvad Enden paa det vil blive er ikke godt at vide dersom ikke Church Howe havde faaet et af sine behagelige Indfald. Han foreslaar at Modet hæves, hvilket tilstemmes under stor Jubel, og Betjentene løslade Gale for han er slupne udenfor Salen med ham. Barrett, som foreslaar i Eftermiddag at Huset beslutter sig paa at ajournere paa Mandag uden at træffe nogen Bestemmelse om næste Samling. Under stor Ophidselse vedtages hans Forslag med 58 St. mod 17. Senatets Bill om at forbyde Adgang til Soldaterhjemmet i Grand Island for Lemmers Hustruer, som er under 21 Aar, undtagen Ægteskabet er stiftet mindst 2 Aar forinden Optagelsen i Hjemmet, vedtages.

Senatet vedtager sin Jernbanekommissions-Lov. Senatets Bill om [illegible] sesment af Ejendom til virkelig Værdi vedtages. Hutets Bill om Skatte-Bevilgning til Militsen vedtages i Senatet. Senatet indstiller til Vedtagelse den i Huset fremkomne Fællesresolution